

/1949/, трябва да се гледа не просто като на първа стъпка към отделянето на БПЦ от държавата. Това предопределя бъдещата ѝ пълна изолация от българското общество, от моралната му подкрепа и подчиняването ѝ на интересите на новия режим. С основание може да се твърди, че никой друг въпрос в споровете между църквата и държавата не отнема толкова енергия и време от двете страни, както конфликтът за вероучението и това е така, защото залогът е много голям и решаващ - влиянието върху подрастващото поколение.

Следващата стъпка е въвеждането на граждански брак, като единствено законен и изземването на бракоразводните дела от църквата през пролетта на 1945 г. Отнемането на благотворителната дейност на БПЦ е друго действие в следваната посока на постепенната ѝ изолация. В края на 1947 г. е приета Димитровската конституция, която постановява отделянето на църквата от държавата, но без да определя границите на самостоятелност на църковната институция, както и взаимоотношенията ѝ с държавата и нейните органи. (Калканджиева 2002, 108-109) След всичко, което БПЦ преживява до момента, този удар е просто съкрушителен. За първи път в историята на България, след приемането на Светата Православна Вяра през 865 г. БПЦ се разделя невъзвратимо от държавата.

Междувременно, миряните в Сливенска епархия преживяват тежко и печално събитие. В Кондиката на Сливенската митрополия, с акт от 5 април 1947 г. се отбелязва, че „в 6.30 ч. сутринта внезапно от сърдечен удар се представи о Господа Негово Високопреосвещенство Сливенския митрополит Евлогий, в събота, на Лазарово възкресение”³. Целият брой на „Църковен вестник” от 26 април 1947 г. е посветен на неговата забележителна личност. Религиозната общност в Сливен помни, че при въстпването си в длъжност той се обръща към паството с думите „Ида при вас по Божие изволение”⁴ и познава безпределната отдаденост на предопределената му от Създателя свещена мисия.

Прави впечатление, че в местния официоз на Отечествения фронт в Сливен, в „Сливенско дело”, в една малка колонка, почти незабележима,

3 РИМ Сл., отдел Нова история, НФ 54/8

4 „Църковен вестник” 1947, 18-19.